

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Ing. P. V.**, zastoupeného Mgr. Annou Vlčkovou, advokátkou se sídlem Žižkova 2, Nový Jičín, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2009, čj. MSK 182077/2009, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2011, čj. 58 A 6/2010 - 89,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2009, čj. 49563/2009/IK, Městský úřad Kopřivnice, odbor dopravy a silničního hospodářství, uznal žalobce vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se měl dopustit tohoto přestupku tím, že dne 21. 4. 2009 v 9:31 hod. v obci Kopřivnice řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po jeho požití, kdy ještě mohl být pod jeho vlivem.

2. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 3. 12. 2009, čj. MSK 182077/2009.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 11. 6. 2010, čj. 58 A 6/2010 - 48, zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 21. 9. 2010, čj. 8 As 59/2010 - 78, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

4. Krajský soud následně žalobu rozsudkem ze dne 24. 11. 2011, čj. 58 A 6/2010 - 89, zamítl.

III.

5. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Součástí kasační stížnosti byla žádost o odkladný účinek.

IV.

6. Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

7. Novelizací soudního řádu správního, provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů, se s účinností od 1. 1. 2012 změnila mimo jiné ustanovení týkající se odkladného účinku. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. nyní soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

8. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti. Zároveň je však třeba mít na paměti, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno očekávat automatické přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

9. V žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti pak stěžovatel musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Na podporu svých tvrzení musí navrhnout provedení patřičných důkazů. V kasační stížnosti ze dne 3. 1. 2012 ani v doplnění kasační stížnosti ustanovenou advokátkou ze dne 25. 4. 2012 stěžovatel nenavrl žádné důkazy ani neuvedl konkrétní tvrzení na podporu své žádosti. Tvrdil pouze, že žádá „o pozastavení účinnosti rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 58 A6/2010 ze dne 24. listopadu 2011 do rozhodnutí“. Za doplnění důvodů pro přiznání odkladného účinku nebylo možné považovat ani podání stěžovatele ze dne 27. 4. 2012, v jehož rámci stěžovatel poukázal na „zjevnou neúčinnost soudního přezkumu, ze zákona podání žaloby nemá odkladný účinek“, ale žádné důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdil.

10. Nejvyšší správní soud proto neshledal podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a tento návrh stěžovatele zamítl.

11. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

12. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). V posuzované věci se však Nejvyšší správní soud zaplacením soudního poplatku za tento návrh nezabýval, neboť stěžovatel byl od soudních poplatků osvobozen usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2012, čj. 8 As 2/2012 - 36.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. května 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu